

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/65/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616202332
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5616202332.5

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš, v právnej veci žalobkyne V. R., D.. XX. XX. XXXX, N. U. O., S. XXXX/XX, H.. Č.. N. C. X, U. O., zastúpenej opatrovníčkou M. G., D.. XX. XX. XXXX, N. U. O., C. X, žalobkyňa právne zastúpená JUDr. Janou Čončolovou, advokátkou so sídlom Liptovský Mikuláš, Štúrova 17, proti žalovanému KEŠOVKA, Telervis Plus, a. s., IČO: 35717769, so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, zastúpenému JUDr. Vratislavom Šteffekom, advokátom so sídlom Nám. Martina Benku 6, Bratislava, v konaní o určenie neplatnosti právnych úkonov, o výške náhrady trov konania, na základe sťažnosti žalobkyne, podanej proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš 6C/65/2016-50 zo dňa 28. 03. 2017, takto

rozhodol:

Sťažnosť žalobkyne proti výroku č. II. uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš 6C/65/2016-50 zo dňa 28. 03. 2017 sa z a m i e t a .

Výrok č. I. uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš 6C/65/2016-50 zo dňa 28. 03. 2017 zostáva n e d o t k n u t ý .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 31. 03. 2016, žalobkyňa žiadala určiť, že Zmluva o úvere č. 520140616 zo dňa 21. 02. 2014, Rozhodcovská zmluva zo dňa 21. 02. 2014 a Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 21. 02. 2014 k Zmluve o úvere, uzavreté medzi žalobkyňou a žalovaným, sú neplatné.

2. Prvoinštančný súd rozsudkom č. k. 6C/65/2016-17 zo dňa 14. 06. 2016 žalobe vyhovel a žalobkyni priznal náhradu trov konania vo výške 214,74 eur. Na základe odvolania, podaného žalovaným, vo veci rozhodoval Krajský súd v Žiline, ktorý uznesením 6Co/237/2016-44 zo dňa 31. 01. 2017 rozsudok okresného súdu zrušil a konanie zastavil. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v spojení s § 256 ods. 1 CSP priznal žalovanému proti žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného aj druhoinštančného konania v rozsahu 100 %. Toto rozhodnutie odvolací súd odôvodnil tým, že žalobkyňa aj napriek vedomosti o prekážke veci rozhodnutej, iniciovala súdne konanie, v ktorom vznikli žalovanému trovy konania.

3. O výške náhrady trov rozhodol tunajší súd - vyšší súdny úradník, uznesením zo dňa 28. 03. 2017, č. k. 6C/65/2016-50 tak, že výrokom č. I. žalobkyni neuložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy prvoinštančného konania a výrokom č. II. žalovanému priznal náhradu trov druhoinštančného konania vo výške 447,66 eur, ktoré je žalobkyňa povinná zaplatiť do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia na účet prijímateľa náhrady trov JUDr. Vratislava Šteffeka, advokáta so sídlom v Bratislave.

4. Žalobkyňa, zastúpená advokátkou, podala v zákonnej lehote proti tomuto uzneseniu sťažnosť, z ktorej vyplýva, že smeruje iba voči výroku č. II. uznesenia, ktorým bola žalobkyňa zaviazaná zaplatiť žalovanému náhradu trov druhoinštančného konania vo výške 447,66 eur. Sťažnosť je odôvodnená tým, že žalobkyňa je zbavená spôsobilosti na právne úkony, pričom z vykonaného dokazovania v

prejednávanej veci, ako aj z ďalších konaní vedených na Okresnom súde Liptovský Mikuláš v skutkovo súvisiacich veciach vyplýva, že žalobkyňa je osobou v hmotnej núdzi a že vzhľadom na jej rozpoznávacie schopnosti sama bola obeťou podvodného konania spočívajúceho v tom, že páchatel' tohto podvodného konania, Š. Š., t. č. vo výkone trestu, nahovoril žalobkyňu na uzatvorenie jednotlivých zmlúv a to nielen so žalovaným, pričom žalobkyňa nikdy neprevzala finančné prostriedky. V sťažnosti je namietaný aj postoj žalovaného, ktorý až v druhoinštančom konaní poukázal na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 29. 09. 2015, sp. zn. 5C/137/2015 a v prvoinštančom konaní neuplatnil žiadne prostriedky procesnej obrany, na pojednávanie nariadené na deň 14. 06. 2016 sa bez ospravedlnenia nedostavil. V dôsledku toho žalobkyňa žiadala, s poukazom na ustanovenie § 257 CSP, uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom zmeniť tak, že žalovanému sa náhrada trov druhostupňového konania nepriznáva.

5. Proti prvému výroku uznesenia, ktorým žalobkyňi nebola uložená povinnosť nahradiť žalovanému trovy prvoinštančného konania, odvolanie podané nebolo a v tejto časti preto zostalo uznesenie 6C/65/2016-50 zo dňa 28. 03. 2017 nedotknuté.

6. Podľa § 239 CSP

(1) Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

(2) Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa § 240 CSP, sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

8. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

9. Podľa § 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

10. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Z ustanovenia § 262 ods. 1, 2 CSP vyplýva, že rozhodovanie o náhrade trov konania má dve samostatné fázy. Prvou je rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania, o ktorom rozhoduje súd bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania pritom súd posúdi výsledok konania, pomer úspechu strán sporu a takisto sa vysporiada aj s tým, či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP. Odvolací súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončilo, rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1, 2 CSP aj o nároku na náhradu trov prvoinštančného aj druhoinštančného konania tak, že tento nárok priznal žalovanému proti žalobkyňi v rozsahu 100 %. Uznesenie Krajského súdu v Žiline 6Co/237/2016-44 zo dňa 31. 01. 2017 nadobudlo právoplatnosť dňom 10. 03. 2017 a prvoinštančný súd je týmto rozhodnutím viazaný.

13. Nakoľko o nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté právoplatným rozhodnutím odvolacieho súdu, prvoinštančný súd rozhodoval už iba o výške náhrady trov konania. Uznesením 6C/65/2016-50 zo dňa 28. 03. 2017, ktoré je riadne odôvodnené, bola žalovanému priznaná náhrada trov druhoinštančného konania vo výške 447,66 eur. Nakoľko toto uznesenie vydal vyšší súdny úradník, je proti nemu prípustná sťažnosť, ako prostriedok procesnej nápravy. O sťažnosti rozhoduje sudca prvej inštancie.

14. Žalobkyňa v dôvodoch sťažnosti nespochybnila výšku priznanej náhrady trov druhoinštančného konania, t. j. sumu 447,66 eur, pričom v zmysle § 244 CSP rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti. Nakoľko v „druhej fáze“ rozhodovania o trovách konania sa súd už nemôže zaoberať okolnosťami, ktoré boli právne významné pre rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, dôvody, uvedené v sťažnosti nie sú pre rozhodnutie o výške náhrady trov konania právne významné. Pretože žalovanému bola priznaná náhrada trov v správnej výške

(výpočet náhrady trov druhoinštančného konania žalovaná ani nespochybnila), súd v zmysle § 250 ods. 1 CSP zamietol sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.